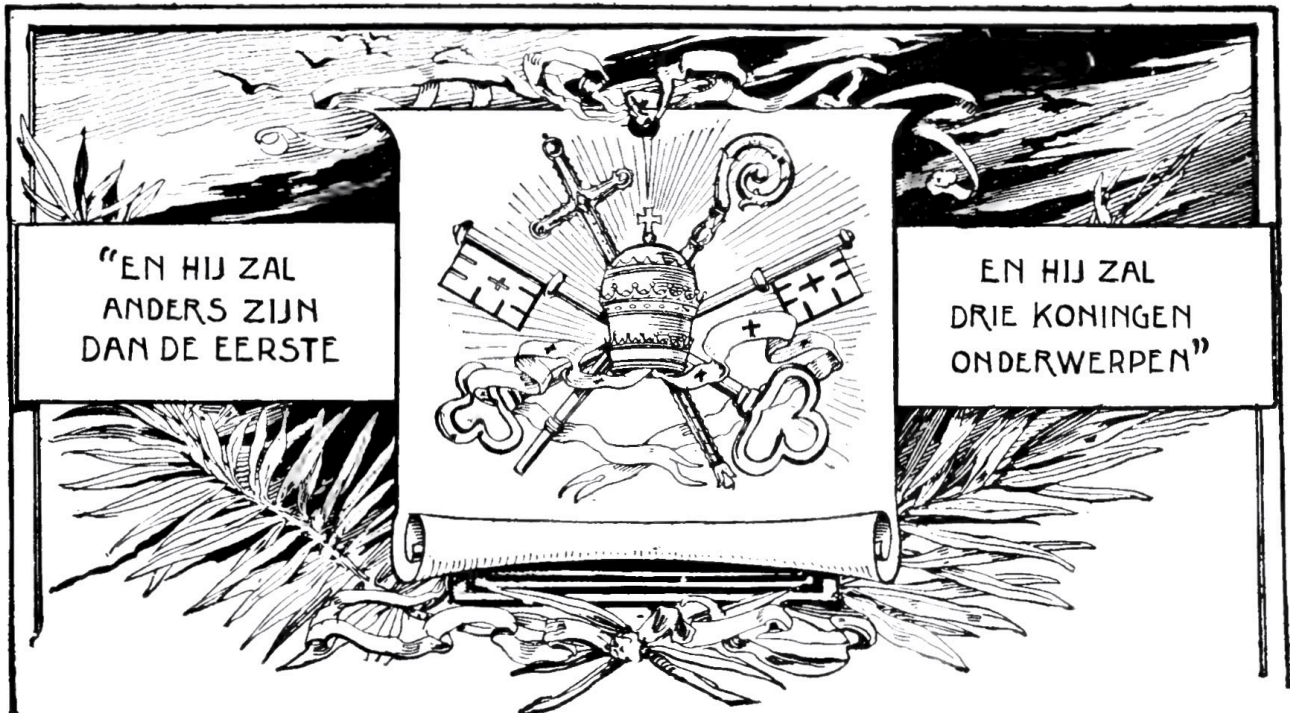

EEN OPMERKELIJK SYMBOOL

Wanneer werd Rome in tien delen verdeeld? — Tussen 351 en 483 n.Chr. Zie de tekst "Profetische geschiedenis van de wereld", pagina 17, aantekeningen na vraag 25.

2. Wat zag men tussen de tien horens opkomen?

"Ik keek naar de horens, en zie, *daartussen rees een kleine hoorn op*, voor wie er drie van de eerste horens met wortel en al werden uitgerukt."
Daniel 7:8

We moeten dus kijken naar de ontwikkeling van de "kleine hoorn" vanaf het jaar 483 n.Chr. Rond die tijd bestond er namelijk een pretentieuze macht die erkenning zocht voor haar aanspraken.

Al aan het begin van de zesde eeuw waren de bisschoppen van Rome machtig genoeg geworden om een aanzienlijke invloed uit te oefenen aan het keizerlijk hof, wat hen al snel verhief tot een positie van waaruit ze de koningen der aarde konden aanvoeren. Er was slechts één belemmering voor hun suprematie: de tegenstand van de Ariaanse machten tegen de leer van de katholieken, met name die van de Drie-eenheid (Trinity). Deze belemmerende machten werden uitgeroeid: de Herulen in 493, de Vandalen in 534 en de Ostrogoten in 538. See *“Student's Gibbon”, pp. 309-319.*

“Het is een opmerkelijk feit dat de pausen tot op de dag van vandaag (d.i. 1888) een drievoudige kroon dragen, een feit dat voor geen enkele andere monarch geldt. ... Het pausdom [wordt] goed vertegenwoordigd door de “kleine hoorn”. ... In feite heeft deze ene macht drie van deze hoogste machten in zich opgenomen.” — *Barnes's Notes on Daniel, p. 327.*

“De meest opvallende was de kleine hoorn, die na de anderen oprees en door protestantse commentatoren (en wij denken met goede reden) wordt uitgelegd als de kerkelijke heerschappij van de paus of bisschop van Rome.” — *Cottage Bible.*

“In 533 begon Justinianus zijn Vandaalse en Gotische oorlogen. Om zich te verzekeren van de invloed van de paus en de katholieke partij vaardigde hij dat gedenkwaardige decreet uit dat de paus tot hoofd van alle kerken zou maken, en vanaf de uitvoering daarvan, in 538, begint de periode van pauselijke suprematie. En wie de geschiedenis van de Afrikaanse veldtocht (533-534) en de Italiaanse veldtocht (534-538) leest, zal opmerken dat de katholieken overal het leger van Belisarius, de generaal van Justinianus, als verlossers toejuichten.” — *Thoughts on Daniel and the Revelation, p. 134.*

“De beroemde brief van Justinianus aan de paus in het jaar 533 erkende niet alleen alle voorgaande voorrechten, maar breidde deze zelfs uit en gaf de paus en zijn kerk vele immuniteiten en rechten, die *later aanleiding gaven tot de aanspraken die in het canonieke recht werden uiteengezet.*” — *Gavazzi's Lectures, p. 66.*

Het is daarom overduidelijk dat, zodra de laatste oppositie tegen het pausdom was weggenomen, deze stevig werd verankerd door de

beroemde brief van Justinianus, waarin hij stelde dat de bisschop van Rome erkend moest worden als het hoofd van de universele kerk en als degene die ketters bestrafte. Het jaar 538 n.Chr. kan dus worden aangemerkt als het jaar waarin het pausdom een gevestigde macht werd.

3. Nadat hij gesproken heeft over de onderwerping van de drie machten door de “kleine hoorn”, welke vergelijking trekt hij dan tussen de onderwerpende macht en de anderen?

“En de tien horens uit dat koninkrijk, dat zijn tien koningen die zullen opstaan, en na hen zal een ander opstaan, die van de eerste zal verschillen en drie koningen zal onderwerpen.” Daniel 7:24

“Dit wijst duidelijk op de pauselijke suprematie, die in alle opzichten verschilt van de vorige, die zich van een klein begin tot een van de tien koninkrijken opdrong, totdat het er uiteindelijk drie van hen achtereenvolgens uitroeide.” — *Bagster, in Cottage Bible*.

"Zij [de tien] waren politieke koninkrijken. En nu hoeven we alleen nog maar te onderzoeken of er sinds 483 n.Chr. een koninkrijk is ontstaan tussen de tien koninkrijken van het Romeinse Rijk, dat toch van alle andere verschilt; en zo ja, welk koninkrijk. Het antwoord is: het geestelijke koninkrijk van het pausdom. Dit komt in alle opzichten overeen met het symbool, zoals eenvoudig bewezen is." — *Thoughts on Daniel and the Revelation, p. 127*.

4. Hoe zou deze macht haar autoriteit gebruiken?

En hij zal *grote woorden spreken tegen de Allerhoogste, en hij zal de heiligen van de Allerhoogste te gronde richten, en hij zal denken tijden en wetten te veranderen, en zij zullen in zijn hand worden overgegeven voor een tijd, tijden en een halve tijd.*" Daniel 7:25.

De paus noemt zichzelf “de plaatsvervanger van Christus”. Leo X noemde zichzelf godslasterlijk “De leeuw van de stam Juda”. Leo XII liet zich “De Heer onze God” noemen. Paus Martinus V noemde zichzelf “De *allerheiligste* en meest gelukkige, die de *arbiter van de hemel* en de *heer van de aarde* is, de opvolger van Sint-Petrus, de gezalfde des Heren, de *meester van het universum, de vader van koningen, het licht van de wereld*”.

Augustinus Triumphus, een pauselijke auteur zei: “De twijfel of het concilie groter is dan de paus is absurd, omdat het de tegenstrijdigheid inhoudt dat de opperste paus niet oppermachtig is. *Hij kan zich niet vergissen, hij kan niet bedrogen worden.* Men moet zich van hem bewust zijn dat hij alles weet.” Deze godslastering werd plechtig onderschreven door de kardinalen en bisschoppen van de Katholieke Kerk tijdens het Oecumenisch Concilie van 1870, dat de paus onfeilbaar verklaarde.

Het volgende is een gedeelte van het dogma van onfeilbaarheid zoals vertaald door W. E. Gladstone, in het “Vaticaan Concilie”, p. 201: “Alle gelovigen in Christus moeten geloven dat de heilige apostolische stoel en de paus van Rome het primaatschap over de hele wereld bezitten, en dat de paus van Rome de opvolger is van de zalige Petrus, prins der apostelen, en de ware plaatsvervanger van Christus, en het hoofd van de hele kerk, en de vader en leraar van alle christenen; en dat hem in de zalige Petrus de volledige macht werd gegeven om de universele kerk te regeren, te voeden en te besturen door Jezus Christus, onze Heer.”

“Ze hebben zich onfeilbaarheid toegeëigend, wat alleen God toebehoort. Ze beweren zonden te vergeven, wat alleen God toebehoort. Ze beweren de hemel te openen en te sluiten, wat alleen God toebehoort. Ze beweren hoger te zijn dan alle koningen der aarde, wat alleen God toebehoort. En zij gaan verder dan God door te doen alsof zij hele volkeren ontslaan van hun eed van trouw aan hun koningen, wanneer die koningen hun niet bevallen. En zij gaan *tegen* God in, wanneer zij *aflaten verlenen voor zonden*. Dit is de *ergste* vorm van alle godslasteringen.” — *A. Clarke, on Daniel 7:25.*

5. Hoe heeft het pausdom de heiligen te gronde gericht? — Door zijn meedogenloze vervolging van christenen, waarbij tijdens de periode van zijn suprematie meer dan vijftig miljoen mensen ter dood zijn gebracht.

“Geen enkele berekening kan het aantal mensen weergeven dat op verschillende manieren ter dood is gebracht omdat zij het evangelie bleven belijden en zich verzetten tegen de corruptie van de Kerk van Rome. Een miljoen arme Waldenzen kwamen om in Frankrijk; negenhonderdduizend orthodoxe christenen werden in minder dan dertig jaar na de oprichting van de orde van de jezuiten vermoord. De hertog

van Alva pochte dat hij in Nederland in een paar jaar tijd zesendertigduizend mensen door de hand van de beul ter dood had gebracht. De inquisitie vernietigde in dertig jaar tijd honderdvijftigduizend mensen door middel van verschillende martelingen. Dit zijn slechts enkele voorbeelden van wat de geschiedenis heeft vastgelegd. Maar het totale aantal zal nooit bekend worden totdat de aarde haar bloed onthult en haar slachtoffers niet langer bedekt.” — *Scott's Church History*.

Voor verder bewijs, zie *Barnes's Notes on Daniel*, p. 328; Buck's "Theological Dictionary," art. Persecutions; Dowling's "History of Romanism;" "Fox's Book of Martyrs;" Charlotte Elizabeth's "Martyrology;" "The Wars of the Huguenots;" *Histories of the Reformation*, etc.

“Om de strekking van dit schokkende bewijs uit de geschiedenis te ontcrachten, ontkennen katholieken dat de kerk ooit iemand heeft vervolgd; dat was het werk van de wereldlijke macht. De kerk heeft alleen uitspraak gedaan over de kwestie van ketterij en de overtreders vervolgens overgedragen aan de wereldlijke macht, zodat zij konden worden berecht volgens het oordeel van de wereldse rechtbank. De goddeloze hypocrisie van deze bewering is zo duidelijk dat het een regelrechte belediging voor het gezond verstand is. Wat was de wereldse macht in die dagen van vervolging? — Niets meer dan een instrument in de hand van de kerk, onder haar controle, om haar bloedige bevelen uit te voeren. En wanneer de kerk haar gevangenen aan de beulen overleverde om te worden vernietigd, gebruikte zij met duivelse spot de volgende formule: “En wij laten u over aan de wereldlijke macht en aan de macht van de wereldlijke rechtbank; maar tegelijkertijd smeken wij die rechtbank op de meest ernstige wijze haar vonnis zo te matigen dat uw bloed niet wordt vergoten en uw leven op geen enkele wijze in gevaar wordt gebracht.” En toen werden de ongelukkige slachtoffers van de pauselijke haat, zoals bedoeld, onmiddellijk geëxecuteerd.” — *Thoughts on Daniel and the Revelation*, p. 141. See Geddes's "Tracts on Popery;" "View of the Court of Inquisition in Portugal," p. 446; Limborch, vol. 2, p. 289.

6. Welke verandering heeft het pausdom in de wet van God willen aanbrengen?

Het heeft het grootste deel van het tweede gebod geschrapt om de verering van beelden in te voeren, en het tiende gebod opgesplitst om het aantal van tien compleet te maken. Het heeft ook het vierde gebod afgeschaft (voor zover zijn macht reikt) door de eerste dag van de week te vervangen door de zevende. Zie katholieke catechismus; zie ook "Plain Talk about the Protestantism of Today," p. 213; "The Catholic Christian Instructed," chap. 23; "A Sure Way to Find out the True Religion," pp. 95, 96.

"Het heiligen van de zondag is absoluut noodzakelijk voor de verlossing; en toch staat dit nergens in de Bijbel vermeld; integendeel, de Bijbel zegt: *Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt* (Ex. 20:8), dat is zaterdag, en niet zondag; daarom bevat de Bijbel niet alle dingen die nodig zijn voor de verlossing, en kan bijgevolg geen voldoende regel van geloof zijn." — "A Sure Way to Find out the True Religion".

7. Hoe lang zou het pausdom macht hebben over de heiligen, tijden en wetten?

"En zij zullen in zijn hand overgegeven worden *voor een tijd, en tijden, en een halve tijd.*" Daniël 7:25, laatste gedeelte.

8. Waar vinden we deze uitdrukking van tijd in het Nieuwe Testament?

"En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij *een tijd, tijden en een halve tijd* gevoed wordt, weg van het aangezicht van de slang." Openbaring 12:14

9. Hoe wordt dezelfde periode ook weergegeven?

"En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God bereid was, opdat men haar daar *twaaalfhonderdzestig dagen* zou voeden." Vers 6. Deze dagen zijn, naast de symbolische profetie, zelf ook symbolisch.

10. Wat is de regel voor het tellen van symbolische dagen?

"*Dit zal een teken zijn voor het huis van Israël.* ... En wanneer u deze hebt volbracht, ga dan opnieuw op uw rechterzijde liggen en draag veertig

dagen lang de ongerechtigheid van het huis van Juda: Ik heb u elke dag voor een jaar aangewezen.” Ezechiël 4:3-6; Numeri 14:34.

“Zo staat er in Ezechiël 4:6: “Ik heb u elke dag voor een jaar aangewezen”, waarbij de profeet symbolisch de ongerechtigheid van Israël moest dragen gedurende evenveel dagen als zij aan jaren gezondigd hadden. In dit gebruik vinden we de grond om dagen in profetieën te interpreteren als jaren.” — *G. Bush, Professor of Hebrew and Oriental Literature in New York City University, Notes on Numbers 14:34.*

“Het is een opmerkelijk feit dat de meeste uitleggers in de Engelse en Amerikaanse taal al vele jaren de dagen die in Daniël en de Apocalyps worden genoemd, opvatten als vertegenwoordigers of symbolen van jaren. Ik vond het moeilijk om de oorsprong van deze algemene, ik zou haast zeggen bijna universele, opvatting te herleiden.” — *Stuart's Hints, p. 77.*

Vervolgens zou er een periode van 1260 jaar van pauselijke heerschappij volgen. Aangezien deze heerschappij in 538 n.Chr. werd ingesteld, het jaar waarin het decreet van Justinianus van kracht werd, kunnen we concluderen dat de macht van het pausdom in 1798 zou worden gebroken.

11. Welke gebeurtenis markeerde de afsluiting van deze periode?

In februari 1798 trok Berthier aan het hoofd van het Franse leger, Rome binnen, nam paus Pius VI gevangen en stichtte een republiek in Rome. De paus stierf het jaar daarop in ballingschap. Meer dan twee jaar lang was er geen paus. Zie Chambers's Cyclopedia, art. Pius.

In 1797 kreeg Napoleon van de Franse regering de opdracht om het pauselijk bestuur te vernietigen. De paus stond machteloos, maar in plaats van de orders op te volgen, sloot Napoleon op eigen verantwoordelijkheid vrede met hem en keerde terug naar Frankrijk. De woorden van de geschiedenis luiden als volgt: “Bonaparte viel nu de pauselijke gebieden binnen en veroverde ze snel. Hij had orders van de staat om de pauselijke regering te vernietigen, maar op eigen verantwoordelijkheid negeerde hij deze instructies en sloot hij op 19 februari 1797 met de hulpeloze paus de

vrede van Talentino. Bij de terugkeer van Bonaparte uit Italië kreeg generaal Berthier van de staat de opdracht om de instructies met betrekking tot het pauselijk bestuur uit te voeren, wat Bonaparte had geweigerd te doen. De bevolking van de pauselijke staten was zeer ontevreden. Berthier trok op naar Rome en werd daar als een verlosser ontvangen. Hij riep de heroprichting van de Romeinse republiek uit, nam paus Pius VI gevangen, ontnam hem al zijn bezittingen en bracht hem naar Frankrijk, waar hij in gevangenschap werd gehouden. — *Pictorial History of the World*, p. 736.

De paus was in 1797 net zo hulpeloos als in 1798, maar 1797 was te vroeg; de tijd was pas in 1798 volledig verstreken; want “de Schrift kan niet worden gebroken”. Johannes 10:35.

12. Wat moest er gebeuren voordat de heerschappij volledig zou worden weggenomen?

“Maar het oordeel zal plaatsvinden, en zij zullen zijn heerschappij wegnemen, om die te vernietigen en te verwoesten tot het einde toe.” Daniël 7:26.

13. Waar in dit hoofdstuk wordt voor het eerst over dit oordeel gesproken?

“Er kwam een vurige stroom uit van voor zijn aangezicht; duizend duizenden dienden hem, en tienduizenden maal tienduizenden stonden voor hem; het oordeel werd gehouden en de boeken werden geopend.” Vers 10.

Het hier beschreven oordeel speelt zich af in de hemel. (Zie de lezing over “Het oordeel”, blz. 75.) Maar zelfs in verband met het oordeel (Daniël 7:11) spreekt deze macht zulke grote godslastering dat de speciale aandacht van de profeet met zijn woorden wordt gevestigd. Tijdens het Oecumenisch Concilie in juli 1870 liet de paus zich door een stemming van 538 tegen 2 onfeilbaar verklaren.

14. Hoe snel daarna verloor de paus zijn wereldlijke heerschappij?

In september 1870, toen Rome, niet langer gesteund door de Fransen, die door de Duitsers waren verslagen, zich overgaf aan Victor Emmanuel. Het

bezit van de pauselijke heerschappij werd formeel overgenomen op 2 oktober 1870. Zie Chambers's Cyclopedia, art. Italy.

15. Op welke wijze zal het beest worden vernietigd?

“Toen zag ik, vanwege de stem van de grote woorden die de hoorn sprak, ik zag hoe het beest werd gedood en zijn lichaam vernietigd en aan de brandende vlam werd overgeleverd.” Daniël 7:11.

16. Wat is die “vlam” die het pausdom zal vernietigen?

“En dan zal die goddeloze geopenbaard worden, die de Heere zal verteren met de adem van zijn mond en vernietigen met de helderheid van zijn komst.” 2 Tessalonicenzen 2:8.

KRACHTVANBOVEN.NL

OORSPRONKELIJKE TITEL EN JAAR VAN PUBLICATIE: *"BIBLE READINGS FOR THE HOME CIRCLE"*, 1888,
PP. 29-34, "A REMARKABLE SYMBOL".

PACIFIC PRESS PUBLISHING COMPANY, OAKLAND, CALIFORNIA.

COPYRIGHT 1888: REVIEW AND HERALD PUBLISHING COMPANY.

NEDERLANDSE VERTALING, VORMGEVING EN DRUK: KRACHTVANBOVEN, 2025

WWW.KRACHTVANBOVEN.NL

KRACHTVANBOVEN.NL

**KRACHT
VAN
BOVEN**